

Vanskeligheder er af mere forbigaaende Art, eller om det er noget, der skyldes Udviklingen. Ser man Statistikken igennem, viser der sig en stadig Tilbagegang i Sejlskibenes Antal; Udviklingen peger jo øjensynligt ogsaa i Retning af andre Driftsmaader end de tidligere, og vi kan dog ikke blive ved at opretholde et Sejlskibserhverv her i Landet, naar dette faktisk skal ske paa Statens Bekostning; Sejlskibserhvervet er lige som ethvert andet Omraade Tidens Udvikling undergivet, og de Driftsformer, man har til den ene Tid, passer ikke altid til en senere Tid.

Alle disse Spørgsmaal kan imidlertid overvejes i Udvalget, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Velvillie med Hensyn til den kommende Udvalgsbehandling.

P. Andersen: Jeg kan af saavel politiske som saglige Aarsager i Hovedsagen give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning, politisk, fordi der er en nøje Overensstemmelse mellem mit Partis store Kriseværnsforslag og det foreliggende Lovforslag. I vort Forslag blev det nemlig udtrykkeligt fremhævet, at det tilsigtede at give Sejlskibsfarten en Hjælp, hvor en saadan var fornøden, og jeg er vidende om, at der ogsaa af Sejlskibsfartens Tillidsmænd er blevet ført Forhandlinger med den tidligere Erhvervsminister om de Vilkaar, hvorunder en saadan Hjælp skulde ydes, og hvilke Former en saadan Hjælp skulde have. Der var ogsaa opnaaet Enighed om den Fremgangsmaade, der skulde følges, for saa vidt det paagældende Lovforslag var blevet ført igennem. Vi kunde altsaa have haft en Hjælp for Sejlskibsfarten allerede for nærværende Tid; Skibene kunde have været ude at sejle i Stedet for, at de nu for en meget stor Dels Vedkommende har ligget stille og har givet deres Ejere store Tab foruden at bidrage til Opretholdelsen af den store Arbejdsløshed indenfor Skibsfarten. Vi kunde have haft en saadan Lovgivning, hvis ikke de Konservative var gaaet imod; hvis de Konservative var gaaet med, saa kunde Loven have været ført igennem, og saa kunde Skibene nu have været ude at sejle. Jeg tør ikke sige, at det skyldes manglende Interesse for Sejlskibene, at de Konservative gik imod, det havde snarere en rent politisk Aarsag; man lod fra de Konservatives Side Interessen for Sejlskibene vige for de politiske Interesser, man ønskede Valg, og man stemte imod, talte imod de Forslag, der fra Regeringens Side var stillet,

og saa *sik* vi Valg. Jeg tror derfor, at det foreliggende Forslag er fremsat nærmest af taktiske, af politiske Grunde. Der er jo nemlig efter det sidste Valg skabt en helt ny Situation. Vi har en Regering nu, der i Modsætning til den tidligere ikke interesserer sig for Erhvervene. Regeringen har i alt Fald ikke givet noget praktisk Udtryk for en saadan Interesse. Og nu er der altsaa en stor Chance for de Konservative. Nu har de fri Bane til at kunne bruge Erhvervs-krisen i politisk Øjemed uden Fare for et Regeringsinitiativ, og nu ser vi derfor de Konservative skære store Stykker ud af den socialdemokratiske Regerings Kriseværnsforslag, som de stemte imod her i Rigsdagen og kæmpede imod ved Vælgermøderne, og fremsatte disse løsevne Stykker som en konservativ Indsats i Erhvervs-krisen. Situationen er tragikomisk. I Gaar stod det ærede Medlem Hr. Pürschel her og bøjede sig i underdanig Taknemmelighed for Statsministerens halve Løfter, som pegede ud i en uvis Fremtid, Løfter, som straks blev slaaet ned af Venstres Ordfører, der kort efter tog Ordet. Men det ærede Medlem Hr. Pürschel, der gik imod vor Regerings Forslag, var glad og taknemmelig for de ministerielle Løfter, som Ministeriets Parti ikke vil hæfte for. I Dag behandler vi et Lovforslag, stillet af det ærede Medlem Hr. Pürschel med flere, som direkte stammer fra det Forslag, vor Regering fremsatte, og som de Konservative bekæmpede. Medens det saaledes render rundt for de Konservative, befinder vi os paa den lige politiske Linie, som er angivet i de Forslag, vor Regering fremsatte og gik til Valg paa.

Sagligt har dette Lovforslag min Interesse, fordi saa mange Arbejdere og næringsdrivende i min Kreds er knyttet til Skibsfarten. Det drejer sig nemlig ikke blot om selve Sejlskibserhvervet, der tidligere har beskæftiget et stort Antal Mennesker, men ogsaa om Skibsværfter, Sejlmagere, Smede, Rebslagere, Leverandører og andre, som er afhængige af dette Erhvervs Trivsel, og hvis Interesser altsaa fremmes gennem Støtte til Sejlskibsfarten. Denne Støtte er en Nødvendighed, hvis vor Sejlskibsfart skal bevares. For længst er de store Skibe med den stolte Rigging og den mægtige Sejlføring forsvundet fra vore Farvande. Vi har nu faktisk kun Skonnerterne tilbage, takket være de særlige Assuranceforhold, som findes i de to Tolddistrikter Svendborg og Marstal; men ogsaa Skonnerternes Antal er i rivende Tilbagegang. I Svendborg Tolddistrikt var der i 1914 103, medens der nu kun er 49, og der sælges bestandig